

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-3495/1
10/12/2025. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Запуштање и злостављање малолетног лица”, кандидата Вучковић Јоване, број досјеа M035/23-УП ,студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 10/12/2025. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	
ПРИЈЕМНИ	10.12.25
Орг.	Безбедност
01	3495

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Служба за наставу и студентска питања

На седници Катедре за кривичноправне науке, одржаној 25.11.2025. године, на основу чл. 34 Правилника о мастер академским студијама права (Билтен Правног факултета у Нишу, бр. 303, од 08.09.2022. године), начињен је предлог за формирање Комисије за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом „Запуштање и злостављање малолетног лица”, кандидаткиње Јоване Вучковић (бр. досијеа М035/23-УП), на основу којег је декан Одлуком бр. 01/3181 од 25.11.2025. године и именовао Комисију за писање извештаја за оцену и јавну одбрану поменутог завршног рада, у саставу: проф. др Душица Миладиновић-Стефановић, редовни професор Правног факултета у Нишу (ментор, председник Комисије), проф. др Миомира Костић, редовни професор Правног факултета у Нишу (члан) и проф. др Дарко Димовски, редовни професор Правног факултета у Нишу (члан). Након детаљног прегледа рада, Комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под називом „Запуштање и злостављање малолетног лица”, кандидаткиње Јоване Вучковић (бр. досијеа М035/23-УП) написан је на 73 стране компјутерски обрађеног текста. Кандидакиња је користила литературу релевантну за изабрану тему, коју чини укупно 101 библиографска јединица, и то 48 библиографских јединица на српском језику, 53 на страним језицима, као и 29 правних извора (међународни извори, закони, подзаконски акти).

Структура рада садржи већи број тематски повезаних целина. Поред уводних и закључних разматрања, изабрана тема је обрађена кроз седам поглавља, чија ће садржина са најзначајнијим налазима бити укратко представљена у наставку.

У Уводу (стр. 1-5) је презентован значај изабране теме, разлози којима се студенткиња руководила приликом њеног избора, објашњени су предмет, циљ и метод, постављене су полазне хипотезе, одређен је етички оквир истраживања и дате су одређене

термиолошке напомене. Глава друга, под називом „Појам запуштања и злостављања малолетног лица“ (стр. 6-15) садржи најпре појмовно одређење запуштања, а потом и објашњење различитих његових појавних облика: физичког или материјалног; надзорног или пропустног; медицинског; образовног; емоционалног занемаривања, уз закључак да се у пракси у конкретном случају често не среће само један појавни вид, већ тзв. хибридни облици занемаривања. Кандидаткиња се потом бавила критеријумима за процену запуштања, индикаторима или практичним знаковима запуштања, узроцима и факторима ризика за настанак запуштања. У овом сегменту обрађена су и следећа питања: појам злостављања; врсте злостављања (физичко, психичко и емоционално, сексуално, економско, институционално, дигитално) и њихове карактеристике. Посебно су описане основне класификације злостављања према СЗО и УНИЦЕФ-у, допунске класификације и национални и правни оквири класификације и њихова важност у практичном смислу. Трећи део рада (стр. 15-27) односи се на међународни правни оквир заштите малолетних лица од злостављања и запуштања, у којем су анализи подвргнуте релевантне одредбе следећих извора: Конвенције о правима детета са протоколима, Европске конвенције о људским правима, Конвенције Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици (Истанбулска конвенција), Конвенције Савета Европе о заштити деце од сексуалне експлоатације и сексуалног злостављања (Ланзароте конвенција), али и других аката донетих у оквиру УН, ЕУ и Савета Европе. Четврта глава, под називом „Национални правни оквир заштите малолетних лица у Србији“ (стр. 28-43), представља комплексно излагање које је подељено на неколико подцелина, посвећених Уставу Републике Србије и гарантованим правима и слободама од значаја у овом контексту, Кривичном законiku, Породичном закону, Закону о спречавању насиља у породици, Закону о социјалној заштити. Посебна пажња је у овом делу посвећена кривичном делу запуштање и злостављање малолетног лица (чл. 193 КЗ) и кривичном делу насиље у породици (чл. 194 КЗ), чији су елементи бића детаљно анализирани, утврђене сличности и разлике између ових инкриминација, проблеми у вези са разграничењем и стицајем између ових дела. Поред наведеног, приказана је и законска казнена политика за ова дела. У одређеној мери дат је осврт и на друге инкриминације, повезана дела против полне слободе и експлоатације малолетних лица. Такође, студенткиња се посебно бавила и појмом насиља у породици из Породичног закона, поступцима заштите и мерама које могу бити изречене у случајевима када је дете изложено насиљу, злостављању или занемаривању. Детаљно су обрађене и хитне мере

(привремено удаљење учиниоца из стана, без обзира на право својине или закупа; привремена забрана учиниоцу да контактира жртву и прилази јој), као најзначајнија новина уведена Законом о спречавању насиља у породици, као и улога центара за социјални рад на основу Закона о социјалној заштити. Пети део рада (стр. 44-56) односи се на приказ резултата појединих истраживања о запуштању и злостављању малолетних лица у Републици Србији. За потребе овог рада изабрана је студија коју је спровео Институт за психологију у сарадњи са УНИЦЕФ-ом. Допринос рада би свакако био већи да се студенткиња определила за то да спроведе сопствено емпиријско истраживање. Шести део (стр. 56-68) обрађује доступне статистичке податке, прикупљене од стране различитих субјеката – Републичког завода за статистику (РЗЗС), Републичког завода за социјалну заштиту (РЗСЗ), центара за социјални рад (ЦСР), Министарства унутрашњих послова (МУП) и Заштитника грађана, који пружају увид у обим проблема, динамику појаве и ефикасност предвиђених мера заштите. У том смислу, посебну пажњу привлачи део рада у којем су на критички начин сагледани најновији подаци из правосудне праксе, тј. подаци о пријавама и осудама за кривично дело из чл. 193 Кривичног законика, у периоду од 2022. до 2024. године. Како је кандидаткиња показала постоји проблем у судској казненој политици, која се најчешће одређивала за изрицање условне осуда, чиме је отворено питање да ли се на такав начин пружа адекватна заштита малолетним лицима, посебно ако учинилац није стављен под заштитни надзор. Исти проблем је идентификован и код изрицања кућног затвора. На основу свих доступних података из различитих извора, студенткиња је идентификовала и одређене проблеме, попут претпостављене тамне бројке овог типа криминалитета, раста дигиталног злостављања, неједнаког приступа услугама, посебно између урбаних и руралних средина и уз уочене регионалне разлике, недостатка у области људских ресурса и стручне обуке, потребе за стандардизацијом и централним базама података и слично. Тема превенција злостављања и занемаривања деце обрађена је у седмом делу рада (стр. 68-73). Овде је дат осврт на улогу породице, образовног система, медија и кампања за подизање свести о овом облику социјалне патологије, програмима подршке у заједници, а објашњен је и тзв. INSPIRE пакет стратегија за превенцију насиља над децом, који промовишу међународне организације попут UNICEF-а и WHO. На крају излагања, у Закључку (стр. 71-73) дат је сажет приказ најзначајних налаза до којих је кандидаткиња дошла проучавањем теме запуштања и злостављања малолетних лица.

Из наведених разлога, Комисија закључује да мастер рад под називом „Запуштање и злостављање малолетног лица”, кандидаткиње Јоване Вучковић (бр. досијеа М035/23-УП), представља резултат самосталног научног рада. Кандидаткиња је у раду систематизовала и анализирала постојећу правнотеоријску и законску литературу, као и податке о примени релевантног законодавства, чиме је дала извештај допринос науци кривичног права. Пошто су испуњени услови предвиђени чл. 35 Правилника о мастер академским студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Запуштање и злостављање малолетног лица”, кандидаткиње Јоване Вучковић (бр. досијеа М035/23-УП), подобан за јавну одбрану, па предлаже Катедри за кривичноправне науке да усвоји Извештај за оцену и јавну одбрану.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Миомира Костић

Проф. др Дарко Димовски

Проф. др Душица Миладиновић-Стефановић